

Vaasan yliopisto
UNIVERSITY OF VAASA

Luukas Savolainen ja Jimmy Mäkelä

Sankari vai psykopaatti?

Luigi Mangionesta rakennetut narratiivit sosiaalisessa ja journalistisessä
mediassa

Viestinnän- ja markkinoinnin yksikkö
Viestintätieteet
Viestintätieteiden kandidaattiohjelma

Vaasa 2025

VAASAN YLIOPISTO**Viestinnän- ja markkinoinnin yksikkö**

Tekijä:	Luukas Savolainen ja Jimmy Mäkelä		
Tutkielman nimi:	Sankari vai psykopaatti? Luigi Mangionesta rakennetut narratiivit sosiaalisessa- ja journalistisessa mediassa		
Tutkinto:	Viestintätieteiden kandidaattiohjelma		
Oppiaine:	Viestintätieteet		
Työn ohjaaja:	Eliisa Vainikka		
Valmistumisvuosi:	2025	Sivumäärä:	46

TIIVISTELMÄ:

Väkivaltarikos herättää aina voimakkaita tunteita, mutta kun tekoon liitetään sosiaaliset vaikuttamistarkoitukset, voi yhteiskunnallinen konsensus jakautua ennenäkemättömästi. Luigi Mangione, 26, on syytettynä törkeästä väkivallanteosta, joka tapahtui New Yorkissa joulukuun loppupuolella vuonna 2024. Uhrina oli suuren terveystakuutusyhtiön UnitedHealthCaren toimitusjohtaja Brian Thompson. Sosiaalinen konsensus teosta ei ole yhdenmukainen, sillä journalistinen ja sosiaalinen media ovat jakautuneet aiheen tiimoilta omiin todellisuuksiinsa: Journalistinen media esittää miehestä kuvaa tunteettomana psykopaattina, kun taas sosiaalisessa mediassa hänet on leimattu sankariksi, joka yritti puolustaa vertaisiaan suuryhtiöiden vallalta ja kyseenalaisilta toimintaperiaatteilta. Näiden jakautuneiden kuvien tarkastelu onkin tämän tutkimuksen ytimessä, sillä pyrimme tarkastelemaan Mangionen hahmon rakentumista kummassakin median muodossa narratiivien analyysin kautta.

Tutkimuksemme aineisto on tästä syystä kerätty sekä maan poliittisesti jakautuneesta uutismediasta että mikroblogipalvelu X:stä. Tutkimuksemme hypoteesi osoittautui todeksi, sillä journalistisen median aineistossa Mangione harvoin nautti syyttömyysolettamaa ja hänen kannattajansa kuvattiin moraalittomina ihmisinä. Sosiaalisen median aineistossa taas empatia Mangionea kohtaan ja vallitsevan yhteiskuntajärjestyksen kyseenalaistaminen tulivat selkeästi nähtäville. Vaikka teknologiset affordanssit sekä medialogiikkaan liittyvät erot vaikuttavat runsaasti näihin narratiiveihin, ei tämä kuitenkaan kerro koko tarinaa, vaan luokkayhteiskunnan ideologisilla paineilla on myös oma vaikutuksensa.

AVAINSANAT: Narratiivi, narratiivien analyysi, sosiaalinen media, journalistinen media, hybridinen mediajärjestelmä, medialogiikka

Sisällys

1	Johdanto	5
2	Rikollisuudesta uutisointi ja keskustelu	10
2.1	Rikosuutisointi journalistisessa mediassa	11
2.2	Rikollisuuskeskustelut sosiaalisessa mediassa	13
2.3	Median hybridisyys	14
3	Mediateksteissä rakennetut narratiivit	16
3.1	Narratiivien tutkimus journalistisen median kontekstissa	17
3.2	Narratiivien tutkimus sosiaalisen median kontekstissa	18
4	Metodologia ja sitä koskevat valinnat	19
4.1	Tutkimuskysymykset ja niiden erittely	19
4.2	Aineiston kerääminen	20
4.3	Analyysin toteuttaminen	21
5	Luigi Mangionesta muodostetut narratiivit	23
5.1	Narratiivit journalistisen median aineistossa	23
5.1.1	Narratiivit Mangionen persoonasta ja sen muutoksesta	24
5.1.2	Oikeusprosessin toivottomuutta kuvaavat narratiivit	27
5.1.3	Yhteiskuntajärjestystä oikeuttavat narratiivit	28
5.2	Narratiivit X-aineistossa	30
5.2.1	Empatian ja ymmärryksen narratiivit	31
5.2.2	Vaihtoehtoiset tapahtumien kulkua kuvaavat narratiivit	31
5.2.3	Yhteiskuntajärjestystä kyseenalaistavat narratiivit	32
5.3	Erot tutkimusaineistojen välisissä narratiiveissa	33
6	Johtopäätökset	35
	Aineistoluettelo	36
	Lähteet	40
	Liitteet	46

Liite. Tapahtuman, tarinan ja narratiivin suhde havainnollistettuna soveltaen Hännisen muotoilua ja Phelan määritelmää (Hänninen 2018, Narratiivisen tutkimuksen käytäntöjä; Phelan, 2005, s. 2).

1 Johdanto

Kun avaat fyysisen sanomalehden tai sen verkkoversion, on melkein mahdotonta välttyä rikosuutisilta. Entistä useammin näitä juttuja löytää jo lehtien etusivulta, ja ne tyypillisesti herättävät vahvoja tunteita lukijassaan. Pelko ja etenkin väkivalta myyvät, ja lehdet käyttävät tätä häikäilemättä hyödykseen. Samalla tavalla sosiaalisessa mediassa ilmenee laajasti keskustelua rikollisuudesta, varsinkin suurta mediahuomiota saaneiden tekojen kohdalla.

4. joulukuuta 2024 New Yorkissa tapahtui kuolemaan johtanut ampumavälikohtaus, joka sai tällaista mediahuomiota. Jo kuun kymmenes päivä epäilty murhaaja pidätettiin: Hän on Luigi Mangione ja häntä syytetään tästä United Healthcare -vakuutusyhtiön toimitusjohtajaan Brian Thompsoniin kohdistetusta veriteosta. Mangione on 26-vuotias Ivy League –yliopistosta valmistunut insinööri, jonka repusta löytyy pidätyksen yhteydessä murhaan todennäköisesti liittyvä käsiase. Repusta löytyy myös manifesti, jossa Mangione perustelee näkemyksiään. Suuret sairausvakuutusyhtiöt ovat saaneet hänen mielestään vaarallisen aseman, sillä ne loppukädessä päättävät, kuka saa hoitoon pääsemistä edellyttävän vakuutuksen ja kuka ei (Klippenstein, 2024, 10. joulukuuta). Käytännössä vakava sairastuminen ilman vakuutusta tai suuria määriä rahoja sellaisen hankkimiseen on kuolemantuomio. Mangione kokee tämän olevan väärin, ja että hänen tulee tehdä asialle jotakin. Syyttäjä esittääkin kanteessaan *The People of the State of New York v. Luigi Mangione* (2024), että kyseessä oli suunniteltu murha terroritekona, jonka tunnuksenomaisena tarkoituksena oli aiheuttaa pelkoa ja paniikkia kansalaisten piirissä sekä horjuttaa vallitsevaa yhteiskuntajärjestystä. Lisäksi syyttäjä korostaa, että Thompsonin kuolemaan johtaneet tapahtumat olivat poliittisesti motivoituneita, koska hän nimenomaan toimi yhden maan suurimman vakuutusyhtiön johdossa. Jo valmiiksi jännitteinen maa jakautuu entisestään, kun murha jakaa mielipiteitä; Osa pitää tekijää kylmäverisenä psykoopaattina, kun taas toiset ylistävät häntä marttyyrinä.

Mangionesta muodostuneet narratiivit ovatkin tämän tutkimuksen ytimessä. Narratiivi tarkoittaa kyseisen teorian uranuurtaja Phelan (2005, s. 2) mukaan käsitteenä sitä, että joku kertoo toiselle jollain hetkellä ja jollakin tarkoituksella jonkin asian tapahtuneen.

Kuvio. Tapahtuman, tarinan ja narratiivin suhde havainnollistettuna soveltaen Hännisen muotoilua ja Phelan määritelmää (Hänninen 2018, Narratiivisen tutkimuksen käytäntöjä; Phelan, 2005, s. 2).

Kuvio 1. havainnollistaa narratiivin käsitteen suhdetta tarinan ja tapahtumien käsitteisiin. Toisin sanoen, narratiivi on jonkin tahon esittämä kertomus tarinasta tai esitettyjen tapahtumien kertomuksellinen rakenne (Heikkinen, 2018, Kerronnallinen tutkimus). Lisäksi McLuhan (1984, s. 27) toteaa, se, millä tavalla ja millä teknologialla viesti välitetään, vaikuttaa sen tulkintaan. Ihmiset taas tekevät yksilöllisiä tulkintoja asioista omasta viitekehksestään aikaisemman ymmärryksensä sekä kontekstin pohjalta (Kakkuri-Knuuttila

ja Ylikoski, 1998, s. 29). Toteammekin, että niin journalistisessa kuin sosiaalisessakin mediassa esiintyvät narratiivit vaikuttavat ihmisten ymmärrykseen maailmasta. Vaikka tulointoihin vaikuttaakin moni ulkopuolinen muuttuja, on myös viestin sisällöllä ja sen muotoilulla suuri merkitys. Mediainstituutioiden kriitikot kuten Herman ja Chomsky (2002, s. 298) huomauttavat, että oletus mediasta puolueettomana tiedon jakajana kansalaisille on naiivi. Sen sijaan media ajaa omia intressejään ylläpitämällä olemassa olevaa ekonomista, poliittista ja sosiaalista järjestystä, joka ilmenee siten, mistä uutisoidaan ja miten. Tätä analyysiä tukevat myös tilastolliset havainnot: Jerinin ja Fieldsin (1995, s. 187) mukaan väkivaltarikoksista uutisoidaan suhteettoman paljon, joka taas voi johtaa vääriin luuloihin väkivaltarikosten määrästä ja lisätä pelkoa kansalaisten keskuudessa. Mielestämme on siis erityisen tärkeää ymmärtää, millaisia mediarepresentaatioita rikollisista luodaan ja miksi. Lehdistön luomia narratiiveja väkivaltarikollisista on aiemmin tutkittu runsaasti useista näkökulmista (ks. Aldrete ja muut, 2024; Spruin ja muut, 2014; Wiest, 2016). Sosiaalisen median kontekstissa narratiiveja on myös tutkittu, vaikkakin vähemmän (ks. Goossens ja muut, 2021; Lingaas ja Bartoszko, 2024; Sodhi ja muut, 2020). Analyysiä väkivaltarikoksia ja murhaajia koskevista sosiaalisen median julkaisujen narratiiveista ei ole juuri ollenkaan.

Tutkimuksessa tarkastelemme sitä, millä valinnoilla, kerronnallisilla keinoilla ja teemoilla Luigi Mangione ja väitetyt teot esitetään eri mediateksteissä. Aihetta on tärkeä tutkia, sillä kyseessä on esimerkkitapaus siitä, kuinka median eri muotojen välillä saattaa olla suuriakin merkityseroja yhdestä käsiteltävästä aiheesta. Kuten Al-Quran (2022, s. 153–154) toteaa, mediakenttä on muuttunut pysyvästi digitalisaation myötä. Journalistinen media on pitkään toiminut yksinoikeudella tiedon suodattajana, erottaen luotettavan ja paikkansapitävän informaation virheellisestä. Journalistisella medialla on siis ollut hegeemoninen asema, joka Gramscin (1971, s. 417) mukaan tarkoittaa yhteiskunnassa vakiintunutta, laajalti hyväksyttyä ja kyseenalaistamatonta valta-asemaa. Tämä hegemonia on kuitenkin murenemassa interaktiivisuuden ja tiedon vapaan jakamisen edessä, sillä sosiaalisen median alustoilla kuka tahansa voi tuottaa ja levittää sisältöä ilman journalistista valvontaa tai eettisiä velvoitteita, joskin tämä lisää juuri väärän tiedon leviämisen riskiä.

Ilmiötä toisaalta selittää varsinkin Yhdysvalloissa huolenaiheeksi noussut polarisaatio, joka tarkoittaa Mason (2016, s. 2) mukaan poliittisen järjestelmän kasvavaa ja selvempää kahtiajakoa eri mieltä oleviin ryhmiin. Useimmiten polarisaatio ilmenee ihmisten jakautumisena poliittisen kirjon oikealle ja vasemmalle puolelle. Yhdysvalloissa tämä jakolinja on perinteisesti muodostunut ihmisten jakautumisena konservatiiveihin ja liberaaleihin, mutta Luigi Mangionen tapauksessa erimielisyydet asiasta heijastavat enemmän ylhäältä alas rakentuvia luokkarajoja. Marx ja Engels (1998, s. 59) teorioivat, että ihmiset siirtävät todellisten luokkaongelmien aiheuttamat paineet muiden aiheuttajien syyksi ideologioiden takia. Hallitseva luokka taas pyrkii vahvistamaan heitä hyödyttävää yhteiskuntajärjestystä käyttämällä vaikutusvaltaansa ja massamediaa ideologioiden levittämiseen ja normalisoimiseen (Herman ja Chomsky, 2002, s. 1–2). Monet yhdysvaltalaiset ovatkin heränneet oman yhteiskuntansa eriarvoisuuteen. Melki ja Sekeri (2019, s. 2) korostavatkin, että useimmat demokratiat, Yhdysvallat niistä suurimpana, eivät ole koskaan olleet yhtä poliittisesti polarisoituneita kuin ne ovat nykypäivänä. Luigi Mangionen tapaus toimii käytännön esimerkkinä tästä kahtiajaosta.

Keräsimme tutkimukseemme kahdentyyppistä aineistoa. Ensimmäinen aineisto on koottu Yhdysvalloissa Luigi Mangionesta kirjoitettujen lehtiartikkelien pohjalta. Nämä artikkelit on taas poimittu seitsemästä eri amerikkalaisesta uutismediasta. Kyseiset julkaisut ovat poliittisesti laajalta kirjolta, jotta narratiivit olisivat mahdollisimman yleistettäviä kyseiseen mediaan. Tällä tavoin aineiston ensimmäinen puolikas mahdollistaa vertailemaan, kuinka samaa aihetta käsitellään jakautuneella mediakentällä ja millaisia narratiiveja yleisölle välitetään. Sosiaalisen median aineisto on taas kerätty mikroblogipalvelu X:stä (ent. Twitter) luoduista julkaisuista, jotka käsittelevät Luigi Mangionea. Sosiaalisen median materiaali mahdollistaa kokonaisuudessaan tarkastelun siitä, millaista julkista keskustelua aiheen suhteen käydään, miten journalistisen median esittämät narratiivit heijastuvat siihen ja millä keinoin nämä käyttäjät muokkaavat ja haastavat journalistisen median tulkintoja. Näiden kahden aineistotyyppin tarkastelu mahdollistaa holistisen analyysin siitä, miten ja millaisia narratiiveja mediassa kokonaisuutena muodostuu.

On tärkeää huomata, että jokaisessa mediatekstissä kirjoittajan on vääjäämättä jätettävä joitain asioita kertomatta, ja että teksti on muotoiltu tietyin sanavalinnoin ja ilmaisin. Kirjoittaja myös valitsee aiheen sen perusteella, mitä hän pitää uutisjutun kontekstissa relevanttina tai myyväenä. Valinnat voivat myös kertoa kirjoittajan arvomaailmasta tai asennoitumisesta kertomusta kohtaan. Tämä kaikki vaikuttaa siihen, millainen kuva lukijalle välittyy niin tapahtumasta kuin sen sisältämistä henkilöistä. Narratiivit ovatkin ihmiselle luontainen tapa jäsentää informaatiota ja ymmärtää maailmaa (Heikkinen, 2018, Kerronnallinen tutkimus; Liebllich ja muut, 1998, luku 1). Ihmiset luovat kertomuksen omasta todellisuudestaan, samalla tavalla kuin journalistit luovat lehteen kuvan todellisuudesta, jonka lukija sisäistää osittain tai kokonaan osaksi omaa maailmankuvaansa. Tutkimuksemme menetelmä on narratiivien analyysi, jota hyödynnämme kertomusten erittelyyn kategorioiden ja luokkien avulla (Heikkinen, 2018, Kerronnallinen tutkimus). Narratiivien analysointiin on lähes yhtä monta lähestymistapaa kuin tutkijaakin. Lähtökohtamme on päähenkilöä koskevien teemojen kautta jäsentyvä analyysi, jonka Hänninen (2018, Narratiivisen tutkimuksen käytäntöjä) määrittää menetelmäksi, jolla aineiston systemaattisen läpikäynnin myötä eritellään päähenkilön suhde kertomuksen tapahtumiin. Näillä työkaluilla pyrimme erittelemään Mangionesta luotujen narratiivien luonnetta eri mediateksteissä.

2 Rikollisuudesta uutisointi ja keskustelu

Rikosuutisointi on ollut aina oleellinen osa journalistista työtä, sillä rikokset, etenkin väkivaltaiset sellaiset, herättävät voimakkaita tunteita yleisössä. Tunteet puolestaan lisäävät kiinnostusta ja kasvattavat julkaisun levikkiä, mikä taas selittyy ihmisten psykologisilla taipumuksilla. Voidaankin todeta, että jonkintasoinen kiero uteliaisuus on osa meitä joikaista. Scrivner (2021, s. 2) määrittelee kieron uteliaisuuden tarkoittavan kiinnostusta tai uteliaisuutta epämiellyttäviä asioita, etenkin kuolemaa, kohtaan. Hän myös esittää, että tätä kiinnostusta ohjaa halu oppia elämän osa-alueista, jotka koetaan vaarallisiksi. Tästä syystä journalistinen media pyrkiikin vastaamaan tähän huutoon ja hyödyntämään kyseistä ihmisille ominaista taipumusta antaumuksella. Tämä lukijoiden kiinnostuksen herättäminen on osa journalismin medialogiikkaa. Medialogiikalla tarkoitetaan termin kehittäjän Altheiden (2013, s. 225) mukaan medioiden ominaisia tapoja jäsentää ja viestiä informaatiota. Nämä logiikat taas vaikuttavat viestin esittämiseen ja tulkintaan. Näin tiedostetusti tai tiedostamattomasti eri mediat muokkaavat sosiaalista toimintaa ja käyttäytymistä. Toteammekin, että rikosuutisointia ei voi täten nähdä pelkästään tapahtumien raportoimisena ja tiedonvälityksenä, sillä se muovaa yhteiskunnallisia käsityksiä rikollisuudesta sekä sen seuraamuksista ja toimii sosiaalisena kontrolloijana esimerkiksi rakentamalla tiettyjä narratiiveja ja käyttämällä tiettyä kieltä.

Sosiaalinen media sitä vastoin on viestinnällisenä ilmiönä uudempi. Rinnastaessa sitä lehtiin, televisiouutisiin, radioon sekä muihin journalistisen median muotoihin, erottuu se olennaisesti sen osallistavalla ulottuvuudella. Van Dijck ja Poell (2013, s. 5–11) esittävät, että myös sosiaalisella mediallyllä on oma logiikkansa, joka tässä tapauksessa koostuu neljästä keskeisestä periaatteesta. Nämä keskeiset periaatteet pohjautuvat ohjelmoitavuuteen, jossa algoritmit ja käyttäjät muokkaavat toisiaan; suosioon, jossa näkyvyyttä ohjaavat julkaisun tykkäykset ja jaot; yhdistettävyyteen, joka tuo yhteen käyttäjät, sisällön ja erilaiset yhteisöt, mutta myös mainokset ja niiden kohdeyleisön; sekä datafikaatioon, jossa käyttäjien toiminta muuttuu hyödynnettäväksi dataksi. Siinä missä journalistinen media siis synnyttää yhteiskunnallisia käsityksiä rikollisuudesta, keskustelu jatkuu

sosiaalisen median jatkopostauksissa ja kommenteissa, jossa käyttäjät jakavat kokemuksiaan, ilmaisevat pelkojaan ja erityisesti muokkaavat rikollisuudesta esitettyjä narratiiveja reaaliaikaisesti. Hyvän osoituksen tästä tarjoaa Prieto Curielin ja muiden (2020, s. 6) tutkimus, jonka tulosten mukaan X:ssä 33% otoksessa olleista, rikollisuuteen liittyvistä julkaisuista tulee suoraan journalistiselta medialta tai toimittajilta. 22% julkaisuista taas tulee osallistumistyyppiltään aktiivisilta tai sitoutuneilta käyttäjiltä, joiden julkaisut erotuvat eritoten siinä, että ne sekä osallistuvat aiheeseen liittyvään keskusteluun aktiivisesti että linkittyvät nimenomaan journalistisen median lähteeseen tai johonkin muuhun institutionaaliseen pohjaan.

Kuten Chadwick (2011, s. 5) kertoo, valtavirtamedian perinpohjainen luonne on muuttumassa. Journalistinen media hyödyntää yhä enemmän sosiaalista mediaa resurssina soveltamalla verkossa tapahtuvan viestinnän viraalia luonnetta ja ihmissuhdeverkostoja uutisten levittämiseksi. Tämä hybridisyyden periaate sitookin journalistisen ja sosiaalisen median logiikat yhteen: Journalistiset uutiset leviävät ja saavat uusia tulkintoja sosiaalisessa mediassa, jossa käyttäjät voivat täydentää, kiistää tai vahvistaa niissä esitettyjä narratiiveja. Hybridisyys myös antaa holistisemmän viitekehyksen median analysoimiseen laajempaa järjestelmänä, jossa eri medioiden vuorovaikutus otetaan huomioon sen sijaan, että nämä mediat nähtäisiin toisistaan erillisinä ja itsenäisinä toimijoina. Tämä on myös syy sille, miksi sekä journalistisen että sosiaalisen median aineistoja hyödynnetään tässä työssä. Seuraavaksi syvennymme tarkemmin tässä kappaleessa esitettyihin asioihin, sillä niiden täysi ymmärtäminen muodostaa koko tutkimuksemme perustan.

2.1 Rikosuutisointi journalistisessa mediassa

Kuten todettu, journalistisella medialla on oma medialogiikkansa, joka pohjimmiltaan perustuu juttujen uutisoitavuuteen. Tämä tarkoittaa, että lehdet pyrkivät kirjoittamaan sellaisia uutisia, jotka yllättävällä tavalla kumoavat lukijoiden odotuksia tai ovat erityisen poikkeavia normaalista (Pollak ja Charis, 2007, s. 1–2). Tähän käsitykseen Jewkes (2015, s. 49) lisää, että uutisoitavuus pohjautuu uutisoivan tahon arvoihin, jotka voivat vaihdella

hieman uutisorganisaatioiden välillä riippuen ajasta, paikasta ja kulttuurista. Uutisoitavuus on siis yhtälö, joka muodostuu uutisen kaupallisesta kannattavuudesta, normeista ja organisaatioiden arvoista. Uutisoinnin historiasta on Näsin ja muiden (2021, s. 2) mukaan mainittava se, että rikosuutisointi on lisääntynyt viimeiset puoli vuosisataa, pääasiassa juuri sen taloudellisen kannattavuuden takia. Kuitenkin Pollak ja Charis (2007, s. 3) huomauttavat, ettei rikollisuudesta uutisointi usein anna realistista kuvaa todellisuudesta. Kaikki rikokset eivät ole yhtä uutisoitavia ja tämä heijastuu siinä, missä suhteessa rikoksista uutisoidaan, vaikkakaan ne eivät todellisuuksessa tässä suhteessa ilmene.

Journalismille usein asetetaan objektiivisuuden ihanne, johon Grundlingh (2017, s. 3) toteaa, ettei journalismi voi käytännössä olla täysin objektiivista, koska journalistit tekevät tietoisia ideologisia valintoja. Tämä ei itsessään kuitenkaan tarkoita, että uutiset olisivat subjektiivisia sepityksiä. Ongelmia ilmenee vasta siinä, kun uutisoinnin subjektiivisuuden vie liian pitkälle uutisoitavuuden nimissä. Uutiset saattavat nopeasti muuttua sensaatiomaisiksi, jos objektiivisuuden ihanteen annetaan lipsua. Genin (2015, s. 2) mukaan uutisoinnin sensaatiomaisuus tarkoittaa tapaa esittää uutisia liioitellusti, jotta ne vaikuttaisivat kiinnostavimmilta tai mullistavammilta kuin ne oikeasti ovat. Sensaatiomaisuus terminä on negatiivisesti väritynyt, mutta se ei ole mustavalkoinen vaan pikemminkin kirjo. Tarkemmin sensaatiomaisuuden voidaan luonnehtia olevan sitä, kun uutisoitavuus vie äärimmäisyyksiin objektiivisuuden kustannuksella. Journalistisen tutkimuksen alalla sensaatiomaisuutta, sen luonnetta ja vaikutuksia on tutkittu runsaasti (ks. Brown ja muut, 2018; Grabe, Zhou, ja Barnett, 2001; Vettehen, ja muut, 2008). Myös sitä, miten erilaiset mediajärjestelmät vaikuttavat sensaatiomaisuuden yleisyyteen, on tutkittu (ks. Vettehen ja muut, 2005; Vettehen ja muut, 2012). Tutkijoiden keskuudessa on laaja joukko mielipiteitä siitä, mitä sensationalismin nousu merkitsee yhteiskunnallisesti. Monet ovat optimistisia ja pitävät sitä neutraalina ilmiönä, luottaen kansalaisten kykyyn erottaa faktat fiktiosta, kun taas toiset pelkäävät pahinta ja pitävät ilmiötä epäsuorana manipulaationa.

Lehdistön rikosuutisointi on muuttunut vuosien varrella, mutta sen medialogiikka on toiminut suurin piirtein samanlaisena jo pitkän aikaa. Niin kauan kuin lehtien tarkoitus on tulla myydyksi ja luetuksi, on hyvä olettaa uutisoitavuuden periaatteen muovaavan tarinoita jollain tasolla. Journalistisen etiikan käytännöt ovat kuitenkin ajan saatossa toimineet vahvana vastapainona mis- ja disinformaatiolle, ja niiden ansiosta lehdistö nauttii kansalaisten luottamusta. Vaikka ihmisenä täydellinen objektiivisuus onkin mahdotonta saavuttaa, sen tavoittelemisen ihanteena ei ole turhaa, sillä journalisteilla on suuri vastuu lehden kannattavuuden lisäksi myös yhteiskunnan informoimisesta. Journalistien erilaiset narratiiviset valinnat vaikuttavat lukijoiden tulkintoihin asioista, joten on erityisen tärkeää pohtia, millaisia valintoja tehdään ja miksi.

2.2 Rikollisuuskeskustelut sosiaalisessa mediassa

Rikosuutisoinnista aiheutuva kiinnostus ei ole vain journalistiselle medialle ominainen ilmiö. Vaikka rikokset kiinnostavatkin kansalaisia, huoli korrelaatiosta rikosuutisoinnin ja rikollisuuden pelon välillä on ollut ajankohtainen aihe myös sosiaalisen median kohdalla. Linkkiä rikollisuudesta muodostuvien keskustelujen ja rikollisuudesta syntyvän pelon välillä onkin tutkittu sosiaalisen median näkökulmasta runsaasti (Intravia ja muut, 2017; Näsi ja muut, 2021; Prieto Curiel ja muut, 2020). Vaikka tutkimuksissa huomattiin sosiaalisen median käytön vaikuttavan rikollisuuteen asennoitumiseen Intravian ja muiden perusteella runsaasti, eivät tutkijat silti Rosenbergin ja muiden (2021, s. 17) mukaan ole varmoja onko kyseessä sama ilmiö, jonka mukaan suurempi journalistisen median kulutus vaikuttaa rikollisuuden pelkoon.

Sosiaalisen median alustoilla on lehtien tavoin myös intressi pitää ihmisten kiinnostus mahdollisimman pitkään. Hieman samaan tapaan kuin journalistinen media pyrkii julkaisemaan mahdollisimman uutisoitavista aiheista, sosiaalisessa mediassa algoritmit ehdottavat käyttäjille sellaista sisältöä, jonka henkilöt voisivat kokea mielenkiintoiseksi aiemman käyttäytymisen perusteella. Figueiredo ja Bolaño (2017, s. 11) korostavat, että sosiaalisen median algoritmit mahdollistavat ennennäkemättömän yksilöllisen ja koh-

dennetun sisällön suosittelun käyttäjille. Tutkimukset osoittavat suositusalgoritmien olevan merkittävä tekijä myös kaikukammioiden muodostumisessa (Mahmoudi ja muut, 2024, s. 10). Kaikukammioilla tarkoitetaan Kitchensin ja muiden (2020, s. 1) mukaan tilannetta, jossa sosiaalisen median käyttäjän ympäristö koostuu vain kapeasta kirjosta mielipiteitä, jotka eivät haasta käyttäjän omia näkemyksiä tai joiden kanssa käyttäjä on jo valmiiksi samaa mieltä. Myös rikoksiin liittyvässä keskustelussa ilmiö pätee samalla tavalla. Samoja mielipiteitä rikoksisista omaavat henkilöt näkevät todennäköisemmin toistensa julkaisut. Kamerallisten puhelinten ja sosiaalisen median nousu on muuttanut tapahtumista uutisointia merkittävästi, sillä tavalliset kansalaiset voivat laittaa kortensa kekoon tapahtumien kulun hahmottamisessa (Mortensen, 2015, s. 13). Kuten Jewkes (2015, s. 5) muotoilee, sosiaalinen media on tehnyt rikosuutisoinnista ja informaation saannista suoraviivaisempaa ja demokraattisempaa. Sosiaalisessa mediassa algoritmit ja käyttäjien mielipiteet muovaavat yhdessä journalististen lähteiden rinnalla alustoille omaleimaisia narratiiveja maailman tapahtumista. Sosiaalinen media on siis horjuttanut journalistisella median ja viranomaisten duopolistista asemaa rikollisuudesta esitetyistä narratiiveista.

2.3 Median hybridisyys

Jo aiemmin totesimme, että median kokonaisvaltainen luonne on muuttunut, ja journalistinen media on menettänyt hegemonisen asemansa totuuden yksipuolisena kertojana. Olemme yhteiskuntana siirtyneet vaiheeseen, jossa kuka tahansa pystyy sosiaalisessa mediassa ottamaan ohjat käsiinsä, muokkaamaan maailmaa ja samalla omaa sekä muiden käsitystä siitä. Kuten Valaskivi ja Robertson (2022, s. 154–157) toteavat, tämä episteemisen auktoriteetin murtuminen on pelikentän tasoittamisen ohella vienyt meidät aikaan, jossa populaariviestintä jopa ajoittain kumoo perinteiset uskomusjärjestelmät politiikassa, akateemisessa maailmassa ja muissa instituutioissa, esimerkiksi journalistisessa mediassa. Valaskivi ja Robertson jatkavat, että tämä totuuden jälkeinen aika juurtuu epäluottamukseen juuri näitä instituutioita kohtaan, jotka ovat aina ennen hallinneet narratiivin asettamista.

Sosiaalisessa mediassa leviävien narratiivien voima ei siten perustukaan pelkästään faktoihin, vaan myös siihen, miten hyvin ne resonoivat yleisön tunteiden, ennakkokäsitysten ja maailmankuvan kanssa. Tästä syystä Yhdysvaltojen kaltaisessa yhteiskunnassa, jossa ihmisten epäluottamus journalistista mediaa kohtaan on ollut jyrkässä nousussa vuosikymmeniä (Lewis, 2019, s. 1), tiedonvälitys muuttuukin lopulta symboliseksi taisteluksi. Vaikka journalistinen media pyrkii sulautumaan sosiaaliseen mediaan, ja on siinä tähän mennessä varsin hyvin onnistunutkin, sen valta ei enää yksinään riitä määrittelemään rikoksen moraalista merkitystä. Tämä johtuu siitä, että sen kiistämätön valta murentui osittain sillä hetkellä, kun siirtymä sosiaaliseen mediaan tapahtui. Kun journalistinen media pyrki kehystämään tapauksen tiettyjen ammatillisten periaatteiden mukaisesti – vaikka joissakin tapauksissa rikosuutisoinnille tyypillisen sensaationhakuisesti – sosiaalisessa mediassa uutisoinnista muodostetut narratiivit heijastavat laajempia yhteiskunnallisia jakolinjoja esimerkiksi oikeudenmukaisuuden, epätasa-arvon ja luokkatietoisuuden suhteen. Vaikka näiden medioiden välinen suhde on hybridinen ja keskinäisriippuvainen, Luigi Mangionen tapaus tarjoaa havainnollistavan esimerkin siitä, kuinka sosiaalinen ja journalistinen media silti kamppailevat mahdollisen tekijän identiteetistä ja rikoksen merkityksistä. Tämä kamppailu ilmentää millaisia arvopohjaisia, ideologisia tai poliittisia painotuksia häneen liitetään.

3 Mediateksteissä rakennetut narratiivit

Narratiiveja on tutkittu eri mediakonteksteissa runsaasti. Tämä johtuu siitä, että maailmamme rakentuu pitkälti erilaisten tapahtumakertomusten ympärille. Ihmiset pyrkivät rakentamaan ja ymmärtämään omaa todellisuutta narratiivien kautta yhdistelemällä, kehittämällä ja uudelleen kertomalla kertomuksia (Hyvärinen, 2008, s. 8). Henkilökohtaiset identiteetit, yritysten brändiviestintä, poliittiset ideologiat ja erityisesti tässä kontekstissa *mediateksteissä esitetyt tarinat tapahtumien kulusta* ovat kaikki työkaluja, joiden kautta voimme hahmottaa *tapahtumien etenemistä ja niiden syitä*. Median muodostamat tarinat eivät myöskään ole vain neutraaleja raportteja, vaan niillä pyritään aina antamaan niiden kuluttajalle käsityksiä tapahtumista, ilmiöistä ja totuudesta. Käytännössä tämä toteutetaan esimerkiksi valitsemalla ja poisjättämällä esitettäviä asioita, heijastamalla esitettävä asia jonkin taustalla olevan agendan kautta ja ennen kaikkea hyödyntämällä tarinoille tyypillistä vastakkainasettelua. Kyseinen vastakkainasettelu näkyy esimerkiksi uutisartikkeleissa esiintyvien hahmojen selvänä jakona sankareihin, konniin ja uhreihin (Gómez-Zarà ja muut, 2018, s. 311). Näitä asetelmia taas sosiaalisessa mediassa, erityisesti tässä tapauksessa, muokataan uudelleen aktiivisen osallistumisen ja narratiivien haastamisen kautta.

Narratiivien haastaminen on Hyvärisen ja muiden (2021, s. 3–6) artikuloima vastakertomus (*counter-narrative*), joka tarkoittaa vallitsevia kertomuksia (*master narrative*) kyseenalaistavia narratiiveja. Hyvärinen ja muut lisäävät, että vallitsevat kertomukset ovat laajoja kulttuurisia odotuksia ja normalisoituja tapoja ymmärtää tilanteita ja narratiiveja, kun taas vastakertomukset kyseenalaistavat näitä käsityksiä. Kumpaakaan käsitettä ei siis voida analysoida tyhjiössä, vaan niiden olemassaolo riippuu kontrastista toisiinsa. Hyvärinen ja muut erittelevät myös vallitsevien- ja vastakertomusten olemusta ja toteavat vastakertomusten olevan enemmän narratiivisia. Tämä johtuu siitä, että ne ilmenevät yleensä proaktiivisemmin vallitsevien kertomusten vastustamisen kautta, kun taas vallitsevia kertomuksia harvemmin avataan sanallisesti, sillä ne toimivat oletusmaisesti ja yleensä niiden olemassaolo vain implikoidaan vastakertomusten kautta. Näiden narratiivien välinen kontrasti ilmenee usein myös sosiaalisessa mediassa pohjimmiltaan sen

viestintää demokratisoivan vaikutuksen takia. Viestinnässä toki harvemmin ilmenee vain vastakertomuksia tai vallitsevia kertomuksia. Todellisuudessa yksilö voi kertomalla asioista vahvistaa vallitsevia narratiiveja ja haastaa toisia. Yhdessä sosiaalisen median julkaisussa voi esiintyä monia narratiiveja, jotka ovat vahvasti kulttuuri- ja kontekstisidonnaisia. Lukija voi esimerkiksi havaita samassa julkaisussa olevan sekä meritokratiaa eli yksilöiden ansioiden valtaa kyseenalaistavia vastakertomuksia, että ihmisen itseisarvoa korostavia vallitsevia kertomuksia. Kaikki vallitsevat ja vastakertomukset eivät siten olekaan aina keskenään ristiriidassa, vaan ne voivat esiintyä myös rinnakkain.

3.1 Narratiivien tutkimus journalistisen median kontekstissa

Narratiiveja on tutkittu laajasti journalistisessa mediassa, ja vaikutusten tutkimus keskittyy sekä ihmisiin että itse journalismiin. Esimerkiksi Craig (2006, s. 15–21) on todennut tutkijoiden 2000-luvulla keskittyneen erityisesti näkökulmaan narratiiveista todellisuuden rakennuspalikoina. Hän siteeraa Walter R. Fisherin toteamusta, että narratiivinen paradigma näkee ihmiset homo narransina eli tarinoiden kautta ymmärtävinä olentoina. Eettisesti tämä synnyttää asetelman, jossa journalistit tekevät esitystavan suhteen valintoja, jotka vaikuttavat ihmisten käsitykseen ympäröivästä maailmasta, arvoista ja moraalista. Tämä taas muokkaa käsitystä totuudesta ja ihmisten yhteisyydestä. Narratiiveja on myös toisaalta lähestytty myös niiden journalistisen median tulevaisuuden ja mahdollisen pelastavan vaikutuksen kautta. Neveu (2014, s. 535–536) esittääkin, että journalistinen paradigma on kokenut muutoksen: Journalismin kuviteltu kultakausi, joka alkoi toisen maailmansodan jälkeen ja jolloin valistunut kansalaisyhteiskunta luki laadukkaita sanomalehtiä sekä tunsivat intohimoista sitoutumista yhteiskunnallisiin asioihin, on ohi. Tästä syystä hänen mukaansa olisi parempi palata journalismin juurille eli kiinnostavien tarinoiden luomiseen. Kertomusten käyttö ja tarinankerronnan taito eivät ole syntyä tai peitoksia journalistiselle käytännölle, vaikka nopean uutistuotannon ja informaationvälityksen aikana tällainen käsitys onkin muodostunut.

3.2 Narratiivien tutkimus sosiaalisen median kontekstissa

Vaikkakin jo todetusti vähemmän, on narratiiveja tutkittu myös sosiaalisen median kontekstissa. Esimerkiksi Page (2011) on tutkinut tarinoita sosiaalisessa mediassa niin kertojan kuin yleisön identiteettiä sekä todellisuutta rakentavana työvälineenä. Sosiaalisen median synty 2000-luvun alkupuolella on mahdollistanut jokapäiväisen elämän dokumentoinnin minuutti minuutilta ja näiden kokemusten jakamisen muille julkisessa ympäristössä. Nämä henkilökohtaisesta elämästä jaetut tarinat ovat, joskaan ei täyttä fiktiota, vähintään valikoivia, taiteellisia, leikkisiä ja ylipäättänsä siloteltuja. Voidaankin siis todeta, että sosiaalisen median avulla halutaan siis jakaa kuvaa idyllisestä elämästä ja jollain tasolla vääristää ja värittää todellisuutta. Sloan ja muut (2016, Luku 17) ovat taas tutkineet narratiiveja sosiaalisessa mediassa pienten tarinoiden kautta. Toisin kuin suuret narratiivit, jotka ovat laajoja, rakenteellisesti ehjiä ja usein loogisesti eteneviä, pienet tarinat viittaavat arkipäiväisiin, lyhyisiin ja usein epämuodollisiin kertomuksiin. Sloan ja muut jatkavat, että nämä pienet tarinat etenkin juuri sosiaalisen median kontekstissa muodostuvat tarinoiksi vuorovaikutuksen kautta. Käytännössä käyttäjät siis asemoivat itsensä viestien vastaanottajiksi ja kertojiksi ympäristössä, jossa viestit ovat usein lyhyitä ja nopeasti leviäviä. Asemoitumisen kautta käyttäjät pystyvät luomaan kertomuksellisen osallistumisen ehtoja. Konkreettisesti tämä tarkoittaa sitä, että tietyt yleisön jäsenet voivat yhtyä alkuperäisen julkaisun kannanottoon, laajentaa sitä, vahvistaa sitä ja olla mukana sen kirjoittamisessa, kun taas jotkut eivät.

4 Metodologia ja sitä koskevat valinnat

Seuraavassa kappaleessa käsittelemme tutkimukselle keskeiset valinnat koskien tutkimuskysymyksiä, aineistoa ja analyysiä. Pyrimme tekemään valintoja mahdollisimman objektiivisesti säilyttääksemme tutkimuksen puolueettomuuden sekä perustelemaan valintoja mahdollisimman tyhjentävästi.

4.1 Tutkimuskysymykset ja niiden erittely

Tutkimuksemme tarkoituksena on selvittää, miten Luigi Mangionesta muodostetut narratiivit eroavat journalistisessa ja sosiaalisessa mediassa. Tulemme tarkastelemaan, millä tavoin mediakanavat esittävät Mangionen ja hänen tekonsa ja miten erilaiset narratiivit rakentuvat niissä. Tutkimuskysymyksemme ovat täten seuraavat:

1. Millaisia vallitsevia narratiiveja Luigi Mangionesta rakennetaan journalistisessa ja sosiaalisessa mediassa?

Ensimmäinen tutkimuskysymyksemme pohjautuu siihen, että tutkimme itse narratiivia kerrontatapahtumana. Tällä tarkoitamme sitä, että käsittelemme narratiivia jonkun henkilön kertomana kertomuksena emmekä kontekstin ulkopuolisena objektina. Jos kansalaisten kuluttamalla medially on vaikutus siihen, miten he maailman näkevät, on mielekästä tutkia, millaisia narratiiveja asioista esitetään. Tämä pätee eritoten Luigi Mangionen kohdalla, sillä journalistisella ja sosiaalisella medially on omat lähestymiskohdat tapahtumien kulkuun ja tärkeysjärjestykseen.

2. Mikä on Luigi Mangionesta rakennettujen narratiivien sisältö ja luonne?

Toinen tutkimuskysymys taas perustuu oletamaan siitä, että narratiivisten kontekstien välillä on eroja, mikä mahdollistaa yksittäisten narratiivisten piirteiden erottelun toisistaan. Syvennymme yksittäisiin narratiivisiin piirteisiin, jotka rakentavat laajempaa narratiivia kunkin median kohdalla.

3. Millaisia eroja näissä narratiiveissa on medioiden välillä?

Kolmas tutkimuskysymys pohjautuu hypoteesiimme siitä, että sosiaalisessa ja journalistisessa mediassa luodut narratiivit, vaikka samasta aiheesta, ovat sisällöllisesti erilaisia. Mediakentän hybridisyys on muuttanut informaation levittämisen mahdollisuuksia ja lisännyt journalistisen median vastuuta sosiaalisen median käyttäjien toimesta (Chadwick, 2011, s. 3). Kun sosiaalisen median käyttäjät pitävät journalistista mediaa vastuussa kyseenalaistamalla ja vastustamalla laajempaa yhteiskunnallista kertomusta, syntyy vastanarratiiveja. Kun vastanarratiivit haastavat laajemman yhteiskunnallisen kertomuksen, muodostuu vaihtoehtoisia tulkintoja ja näkökulmia yhteiskunnallisista ilmiöistä. Käytännössä tämä tarkoittaa kahdenlaisia, toisistaan erillään tulkittavia narratiiveja. Tästä syystä pitää myös analysoida, millaisia nämä narratiiviset erot ovat.

4.2 Aineiston kerääminen

Kuten mainittu, hyödynnämme kahdentyyppistä aineistoa. Sosiaalisen median aineisto on etsitty mikroblogipalvelu X:stä. Keräsimme sosiaalisen median aineiston "Luigi Mangione" hakutermillä seuraavien kriteerien perusteella:

1. Julkaisut ovat aikaväliltä 10.12-31.12.2024
2. Julkaisulla on vähintään 1000 tykkäystä
3. Julkaisut ovat ainoastaan englanninkielisiä

Julkaisujen aikaväli on erittäin keskeinen työmme kannalta, sillä 10.12.2024 Luigi Mangionen nimi tuli julkisuuteen hänen pidätyksensä myötä. Tykkäysten minimimäärä perustuu siihen, että saamme hyvän tasapainon tarpeeksi pidettyjä ja nähtyjä julkaisuja. Aineiston englanninkielisyys pohjautuu omaan osaamiseemme sekä siihen, että Englanti on julkaisujen ensisijainen kieli. Tuloksia haulla oli muutamia satoja, joten suoritimme satunnaisotannon ja keräsimme joka kahdennenkymmenennen julkaisun. Yhteensä jul-

kaisuja tuli 32 kyseisillä kriteereillä. Näihin kaikkiin sisältyy tekstiä, mutta useissa julkaisuissa on myös esimerkiksi uudelleenjulkaisuja. Analysoimme myös niitä, koska myös ne vaikuttavat narratiivien rakentumiseen.

Toisena aineistonamme käytimme yhteensä 14 uutisartikkelia seitsemästä eri yhdysvaltalaisesta journalistisen median lähteestä. Kyseiset artikkelit olivat samalta aikaväliltä aineistojen yhtenäisyyden säilyttämiseksi. Uutisorganisaatiovalintamme perustelemme sillä, että pyrimme kattamaan laajan kirjon poliittisia asennoitumisia jo aikaisemmin mainitun spektrin molemmilta puolilta. Hyödyntämiimme aineistoihin kuuluu Fox News, The Washington Post, CNN, ABC, NBC, CNBC ja CBS. Käytimme verkkoartikkeleita etsiesämme hakutermiä "Luigi Mangione" ja valitsimme artikkeleita mahdollisimman monelta eri ajankohdalta käyttämällämme aikavälillä. Kaikissa artikkeleissa on olennaista leipätekstin ja otsikoiden huolellinen analysoiminen.

4.3 Analyysin toteuttaminen

Narratiivisen analyysin toteuttaminen on aikaa vievää ja aktiivista työtä vaativa prosessi. Valitsimme menetelmäämme holistisen sisällön lukutavan, jonka Lieblich ja muut (1998, luku 4) määrittelevät olevan kertomuksen osien merkityksen analysoimista koko tekstin sisällön kontekstissa. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, ettemme pyri analysoimaan kertomuksen eri osia tyhjiössä, vaan ymmärtämään niitä osana laajempaa kertomuksellista rakennetta, joka tekstistä ilmenee. Valitsimme kyseisen menettelytavan juuri sen takia, että se antaa meille yhtenäisen kokonaiskuvan niin journalistisen kuin sosiaalisen median narratiiveista, mutta toisaalta auttaa meitä myös ymmärtämään niitä erottavia tekijöitä omissa konteksteissaan. Tutkimuksemme valottaa myös, kuinka mediajärjestelmien hybridisyys näkyy käytännön tapauksissa.

Menetelmässämme seuraamme ja sovellamme Lieblichin ja muiden (1998, luku 4) esittämää viisiosaista prosessia. Ensimmäinen ja toinen vaihe koostuu materiaalin huolellisesta lukemisesta kokonaisuudessaan, syntyneiden vaikutelmien kirjoittamisesta ylös sekä silmäänpistävien eroavaisuuksien huomioimisesta. Tällä pyrimme ymmärtämään

kummankin aineistomme vallitsevia narratiiveja ja kontekstia kokonaisuudessaan. Tämä vaihe Phoenixin (2008, s. 8) mukaan auttaa meitä ymmärtämään pienempiä tarinoita, joita teksteistä prosessin seuraavissa vaiheissa nostetaan esille. Lieblichin ja muiden laatiman prosessin kolmannessa ja neljännessä vaiheessa taas keskitytään tiettyihin sisältöihin ja teemoihin, joita tarinassa ilmenee, niiden merkitsemiseen sekä kunkin noston uudelleenlukemiseen. Keskitymme mediateksteissä tarkemmin siihen, miten Mangionen elämää ja häntä henkilönä on narratiiveissa kuvattu kielellisten piirteiden ja teemojen kautta. Tämä on niin sosiaalisessa kuin journalistisessä mediassa keskeinen keino herättää lukijassa haluttuja mielikuvia. Phoenix toteaa, että avainnarratiivien esiin tuominen auttaa ymmärtämään, miten kertoja rakentaa identiteettiään ja kuvaa tilannetta tarinallisesti. Lieblichin ja muiden viimeisessä vaiheessa tulkitsemme tuloksia, kiinnittämällä huomiota niiden sisältöön, kontekstiin, merkitsevyyteen lopulle tekstille sekä kaikkiin eroavaisuuksiin ja vastanarratiiveihin.

Kuten Hyvärinen (2008, s. 4–5) toteaa, narratiivi on paljon muuta kuin vain tekstiä. Menetelmämme onkin vahvasti tulkinnallinen ja siksi myös esimerkeissä perustelemme tekemiämme valintoja ja tulkintoja. Osuvasti Freeman (2015, s. 28) toteaa, että narratiivien tutkimuksessa on mahdotonta saada täydellistä totuutta tapahtumista, sillä subjektiivisesti tulkitsemme aina epätäydellistä määrää informaatiota. Tutkimuksessa tutkija onkin jatkuvassa vuorovaikutuksessa aineiston kanssa ja tuo omaamansa tulkintakehyksen tutkimukseen ja näin ollen on osa tutkimusta, eikä ulkopuolinen tarkkailija (Heikkinen, 2018, Kerronnallinen tutkimus). Freeman kuitenkin huomauttaa, että tutkimussuunta kertoo olennaisia asioita ihmisen toiminnasta, joita nykyhetkestä tulevaisuuteen katsovan tutkimuksen on vaikea selittää.

5 Luigi Mangionesta muodostetut narratiivit

Seuraavaksi tulemme siirtymään valitsemamme aineiston analyysiin. Analyysimme koostuu, kuten mainittu, sekä journalistisen median että sosiaalisen median aineistojen huolellisesta läpikäynnistä ja niissä havaittujen narratiivien esiintuomisesta. Tarkastelemme myös, kuinka valituissa aineistossa ilmenevät valtanarratiivit ja vastanarratiivit rakentuvat, sekä miten ne toimivat vuorovaikutuksessa keskenään. Huomioimme myös median hybridisyyden merkityksen mediamuotojen rajojen hämärtäjänä ja sen vaikutuksen näiden narratiivien muodostumisessa. Tämän jälkeen tulemme tulkitsemaan, miten kaikki havainnot sijoittuvat kertomukselliseen kokonaisuuteen.

5.1 Narratiivit journalistisen median aineistossa

Analyysimme ensimmäisessä vaiheessa luimme aineiston 14 artikkelia kokonaisuutena. Tarkastelimme tekstejä ja nostimme mieleenpainuvia teemoja ja aiheita, jotka yhdistivät niitä. Erityisesti kiinnitimme huomiota Mangionen elämään liittyviin kuvauksiin. Otimme ylös myös eroavaisuuksia sekä muita narratiiveja, joita yksittäisistä artikkeleista ilmeni. Tässä vaiheessa teksteistä nousi laajalti esiin kolme keskeistä narratiivia. Ensimmäisenä ovat narratiivit Mangionen muutoksesta hahmona ja persoonana, jotka ilmentyvät hänen menneisyytensä vertailemisena nykyhetken sekä sen pohtimisena, miten ihminen voi muuttua niin radikaalisti. Artikkelit myös kuvaavat suorasti ja epäsuorasti sitä, millaisena ihmisenä Mangionea on aikaisemmin pidetty. Tämä toteutetaan hyödyntämällä hänen läheistensä anekdootteja, jotka sitten asetetaan kontrastiin nykyhetken kanssa. Toisena esiintyvät narratiivit käsittelevät oikeusproessin toivottomuutta. Nämä narratiivit rakentuvat oikeusproessin kulun selostuksesta. Mangionelle ei suoda nähtävää syyttömyysolettamaa ja oikeudenkäyntiä esitetään epätoivoisena. Viimeisenä narratiivina teksteistä ilmeni yhteiskuntajärjestystä oikeuttavat narratiivit, jotka suurimmaksi osaksi ovat sanallisesti tai sanattomasti ilmaistuja oikeutuksia vallitsevalle todellisuudelle. Kaikki nämä löytämämme narratiivit ovat toisiinsa kietoutuneita ja rakentavat laajempaa valtanarratiivia. Seuraavaksi avaamme tätä asiaa tarkemmin.

Journalistisen median aineistossa muodostuva valtanarratiivi siis on, että Mangionen muutos hyvästä taustasta tulevasta opiskelijasta terroristiksi on yllättävä. Journalistinen media kuvaa häntä pääasiassa moraalittomana, mielisairaana ja radikalisoituneena ihmisenä. Kun Mangione on kuvattu moraalittomana, toimii se perusteluna hänen ajoittaiselle, jopa kaltoinkohteluksi luettavalle käsittelylle oikeusjärjestelmän sisällä. Samasta syystä myös Mangionen puolustusta kuvataan toivottamana. Tämä johtuu siitä, että kun vallitseva narratiivi esittää hänet väkivallan kautta vaikuttavana radikaalina, häntä ei pidetä ihmisenä, johon olisi edes mahdollista soveltaa inhimillistä ymmärrystä. Mangionea tarkastellaankin enemmän yhteiskuntajärjestystä horjuttavana uhkana, joka ansaitsee ankaran rangaistuksen, jotta järjestelmä olisi turvassa hänen aiheuttamaltaan vaaralta. Näistä syistä Mangioneen koetaan voivan kohdistaa poikkeuksellista kohtelua ilman suurta yhteiskunnallista vastustusta. Mangionen joiltain osin oikeutettu kritiikki terveydenhuoltojärjestelmää kohtaan sivuutetaan vetoamalla siihen, että järjestelmä toimii omalla logiikallaan ja vakuutusyhtiöiden kuvataan toimivan parhaansa mukaan tämän järjestelmän sisällä.

Nyt kun ymmärrämme journalistisen aineiston laajemman kontekstin, voimme heijastaa aiemmin tunnistamiamme narratiiveja siihen. Luemme siis jokaista artikkelia tarkastellen niitä kunkin esitetyn narratiivisen linssin läpi. Tällä tavoin selvitämme, kuinka nämä narratiivit kussakin artikkelissa ilmenevät.

5.1.1 Narratiivit Mangionen persoonasta ja sen muutoksesta

Havaitsimme useita narratiiveja, joiden avulla uutismedia pyrkii luomaan kuvaa Mangionen persoonasta ja sen muutoksesta rikosta edeltäneenä ja sitä seuranneena aikana. Mangionen kuvataan useaan otteeseen olleen rikosta edeltäneenä aikana tavanomainen yhteiskunnan jäsen, jonka taustassa korostettiin erityisesti hänen korkeaa koulutustansa, nuorta ikäänsä sekä sosiaalista asemaansa; Hän on ollut lähtökohtaisesti etuoikeutettu nuori mies, joka on syntynyt suureen varallisuuteen ja saanut käydä kouluja, joista moni

muu voisi vain haaveilla (esimerkki 1 ja 2). Nyt hänen kuitenkin nähdään heittäneen asemansa hukkaan, koska hän on mahdollisesti syyllistynyt lain silmissä lähes anteeksiantamattomaan tekoon.

- (1) – – a former high school valedictorian and Ivy League graduate born into a well-to-do family, appeared to be driven by anger against the health insurance industry and “corporate greed” – – (Elassar ja muut, 23.12.2024)
- (2) The former Ivy League computer scientist-turned-suspected corporate assassin – – (Ruiz, 17.12.2024)

Mangione ei journalistisen median silmissä nauti samanlaista syyttömyysolettamaa kuin normaali väkivaltarikollinen, sillä teon yhteiskunnallinen mittakaava on poikkeuksellisen laaja. Toisin kuin perinteisessä väkivaltarikosuutisoinnissa, jossa yksilön vastuu teosta koroostuu ilman laajempaa kerrontaa, Mangionen tapauksessa teko sidotaan laajempiin yhteiskunnallisiin ja ideologisiin konteksteihin. Tämä taas johtaa siihen, että hänen mahdollisia motiivejaan ja persoonallisuuttaan analysoidaan näkyvämmiin kuin tavanomaisien rikosten yhteydessä. Esimerkiksi New Yorkin pormestari Eric Adams on selittänyt tekoa nuorten yleisellä henkisellä pahoinvoinnilla (Conklin, 19.12.2024) ja useassa artikkelissa mahdollisena motiivina toistuu Mangionen ystävien haastatteluiden kautta hänen omat huonot kokemuksensa maan terveysvakuutusjärjestelmän parissa (esimerkki 3).

- (3) “You wouldn’t know he’s in pain until afterwards he might say, ‘Oh, sorry. I couldn’t get out of bed for a couple days.’ And that’s kind of the beginning and end of it,” – – (Lozano ja muut, 14.12.2024)

Näiden kokemusten nähdään olevan yhteydessä Mangionen poliittisiin mielipiteisiin, joihin artikkeleissa pyritään ottamaan etäisyyttä käsittelemällä niitä vain pintapuolisesti ja suhtautumalla niihin kielteisesti. Mangione on esimerkiksi sympatisoinut postipaketti-

pommittaja Ted Kaczynskin yhteiskunnallisia näkemyksiä (Breuninger, 10.12.2024) ja todennut rikkaiden terveystapojen olevan loisia, jotka hänen mielestään pitäisi tappaa (Katersky ja muut, 14.12.2024).

Poliittiset motivaatiot, kuten mainittu, jäävät sivuseikaksi, kun Mangionen persoonan muutos ottaa vallan narratiivin muodostamisesta. Erityisesti kontrastin osoittaminen nykyhetken ja menneen ajan välillä on journalistisen median keskeinen narratiivinen strategia jännitteiden rakentamiseksi ja lukijoiden kiinnostuksen herättämiseksi. Journalistinen media pyrkii erityisesti korostamaan Mangionen muutoksen absurdiutta ja sitä, että hänen päässään on "naksahnut" jotain erittäin pahasti, jotta hän on pystynyt tekemään tällaisen teon (esimerkki 4). Epätoivo omaan tilanteeseen ja järjestelmään sivuutetaan sillä, että hän on vain radikalisaation uhri, joka päätti toimia erittäin epärationaalilla ja yhteiskunnallisesti tuomittavalla tavalla. Hänen tarinansa lopulta pelkistetään hyvin yksinkertaiseen kaavaan: Hyvät lähtökohdat, radikalisaatio ja sen seuraukset. Kun tämä radikalisaatio esitetään yksilön psykologisena poikkeamana ja yhteiskunnallinen viitekehys pyritään minimoimaan ja esittämään sairaanloisena, keskustelu keinoista ennaltaehkäistä tällaisia ilmiöitä jatkossa typistyy lopulta yksilökeskeiseksi moralisoinniksi (esimerkki 5). Tämä taas melkein väistämättä johtaa siihen, että tarvittavat yhteiskuntarakenteelliset ratkaisut jäävät huomiotta, ja radikalisaatio ymmärretään yksilön omana vikana ja harvinaisena poikkeuksena normaalista kehityksestä.

(4) But what may have caused the wealthy heir to a high-profile Baltimore family to snap? (Hellgren, 10.12.2024)

(5) "Here you have a young man who went to an Ivy League school, came from an affluent background and family, had all the things that many Americans would like to have. But he found himself hating corporations and hating other things," -- (Katersky ja muut, 14.12.2024)

5.1.2 Oikeusprosessin toivottomuutta kuvaavat narratiivit

Kun uutisartikkeleissa esitellään Mangionen tulevaa oikeusprosessia, ei sitä juurikaan kuvata toiveikkaasti. Valitseva narratiivi journalistisessa mediassa muodostuikin juuri siitä, että oikeusprosessi olisi toivoton ja juristit epätoivoisia. Mangionen oikeusprosessin toivottomuuden narratiivin rakentumisen lähtökohta artikkeleissa pohjautuu syytteiden suureen määrään ja näiden syytteiden toistamiseen useaan otteeseen tekstissä (Katersky, 17.12.2024; Conklin, 19.12.2024; Reiss ja Li, 23.12.2024). Useassa artikkelissa onkin monen kertaan lueteltu samoja syytteitä. Tällä toistolla teksti vakuuttaa lukijaa jo valmiiksi Mangionen syyllisyydestä. Oikeusjuttua pidetään itsestäänselvyytenä ja ammattilaislausuntojen nojassa varmana voittona syyttäjälle (esimerkki 6). Tämä pohjustus artikkeleissa ohjaa jo valmiiksi lukijan ajattelua tiettyyn suuntaan siitä, miten tapahtumat tulisi ymmärtää.

(6) "I have never seen a case with such volume of evidence, aside from the issue of the quality of the evidence," (Elassar ja muut, 23.12.2024)

Vaikka Mangione onkin vasta epäilty, artikkeleissa Mangionen syyllisyydestä puhutaan tyyliä, joka ei jätä paljon tulkinnanvaraa. Tästä hyvänä esimerkkinä toimii 13 ammattilaislausuntoa ja syytösten retorinen toisto. Tätä narratiivia entisestään vahvistaa se, että jopa läheiset kommentoivat haastatteluissa hänestä syyttävään sävyyn (Gilbert ja muut, 11.12.2024; Lozano ja muut, 14.12.2024). Syyllisyyttä rakennetaan myös aiemman käytöksen, sormenjälkien, manifestin ja vanhan Reddit-käyttäjätilin kautta (Breuninger, 10.12.2024; Katersky ja muut, 14.12.2024; Lozano ja muut, 14.12.2024; Conklin, 19.12.2024), joita kaikkia käytetään todistelemaan jo oletettua johtopäätöstä.

Ajoittain myös Mangionen asianajajia pidetään tietoisina tämän syyllisyydestä ja tätä kautta luodaan kuvaa siitä, että nämä yrittävät vain epätoivoisesti puolustaa häntä (esimerkki 7). Asianajajia kuvataan myös valmistautumattomina (esimerkki 8). Nämä luovat kuvaa jopa amatöörimäisestä puolustuksesta, jolla ei ole juuri mitään mahdollisuutta voittaa tapausta.

- (7) “Jury nullification is the secret hope and dream of every defense attorney that doesn’t have a case” (Tucker, 20.12.2024)
- (8) – – Mangione, 26, was hit with new federal charges Thursday, on top of state charges – – The move appeared to take his lawyers by surprise. (Tucker, 20.12.2024)

Kaikilla näillä tavoilla rakentuu journalistisessa mediassa vallitseva narratiivi siitä, ettei Mangionen oikeusprosessissa ole hänen kannaltaan juuri mitään tehtävissä. Syytteiden määrä ja monimuotoisuus esitetään todisteena siitä, ettei hänen syyttömyytensä ole uskottava vaihtoehto. Kaikki artikkelissa esitelty todistusaineisto ja ammattilaisten tulkinnot ovat häntä vastaan, eivätkä hänen läheisensä puhu hänestä syyttömänä. Kaiken tämän lisäksi Mangionen asianajajat kuvataan kyvyttömiksi puolustamaan tätä tulevalta tuomiolta.

5.1.3 Yhteiskuntajärjestystä oikeuttavat narratiivit

Mangionen näkemykset yhteiskunnan tilasta ovat saaneet yllättävänkin suurta suosiota yleisön keskuudessa. Journalistinen media auktoriteettina paheksuu niitä, jotka pitävät Mangionea sankarina tai yrittävät järkeillä tapahtumia (esimerkki 9). Ihmisiä, jotka antavat ymmärryksensä tai tukensa Mangionelle kuvataan sairaina ja moraalittomina (Reiss ja Li, 23.12.2024). Laaja-alaisesti Mangionen mahdolliset poliittiset motivaatiot korvataan väkivaltasanoilla ja paheksunnalla. Ihmisten turhautumista ei käsitellä neutraalina lieveilmiönä, vaan se esitetään patologisen uhkaavana ja vastuuttomana reaktiona, joka vaatii torjuntaa. Käänteisesti tämä kaikki kuitenkin vain mahdollisesti kasvattaa Mangionen suosiota, sillä moni tulkitsee journalistisen median torjuvan suhtautumisen merkkinä siitä, että hän edustaa jotain, mitä valtaapitävät eivät halua kuultavan.

- (9) “Any attempt to rationalize this is vile, reckless and offensive to our deeply held principles of justice,” she said (Katersky, 17.12.2024)

Kuten jo aiemmin hieman avasimme, journalistisen median kertomuksissa suuressa keskiössä on huoli nuorten radikalisoitumisesta ja tälle haetaan selityksiä yliopistojärjestelmästä internetiin (Katersky ja muut, 14.12.2024; Conklin, 19.12.2024; Reiss ja Li, 23.12.2024). Vaikka ajoittain järjestelmän tehottomuus ja ongelmat otetaankin esille, niitä vähätellään, ajoittain jopa solvaavasti (esimerkki 10). Tässä ilmenee, kuinka journalistisen median narratiivit vahvistavat mielikuvia vaurauden ja hyvinvoinnin korrelaatiosta ja kun vääjäämättä tämä ei aina pidä paikkaansa, sitä pidetään käsittämättömänä.

(10) – – the cost of health care system. Some of the denials, some of the of illnesses that are not covered. – – "And we can't send a signal that if you're angry over something, if you're angry because you got a parking ticket, you respond with violence." (Katersky ja muut, 14.12.2024)

Järjestelmän ongelmien vähättelyn lisäksi vähätellään vakuutusyhtiöiden vastuuta. Artikkeleissa harrastetaan apologetiikkaa terveyshuoltojärjestelmän kohdalla, ja ajoittain sen toimintaa puolustellaan sillä, että vakuutusyhtiöt yrittävät parhaansa tai kansalaiset eivät vain ymmärrä niiden toimintaa kunnolla (Gowen ja muut, 15.12.2024; Conklin, 19.12.2024). Aineistoissa luodut kertomukset myös puolustelivat tyypillistä länsimaa-laista arvomaailmaa meritokratiasta; Thompson on ikään kuin kapitalistisen sankarimyyntin ilmentymä, itsensä rakentanut mies, jolle työn tekeminen on kaikki kaikessa (esimerkki 11). Mangione taas on ihminen, joka ei tunnu löytävän paikkaansa tästä kertomuksesta ja päättää kostaa sen itsekkäästi ja verisesti. Tämä vastakkainasettelu korostaa laajempaa teemaa yksilön vastuusta ja Yhdysvaltojen yhteiskunnallisista rakenteista. Tällainen narratiivinen asetelma toimii osittain oikeutuksena yhteiskunnalliselle järjestykselle: Menestyjät ansaitsevat asemansa ja epäonnistujat ovat itse syyllisiä ahdinkoonsa.

(11) – – Thompson went to a small public high school and had plunked golf balls on a nine-hole course in the shadow of his town's grain elevator. – – "I try not to draw too many distinctions between work and life – – (Gowen ja muut, 15.12.2024)

5.2 Narratiivit X-aineistossa

Seuraavaksi siirrymme sosiaalisen median alusta X:stä noudettujen julkaisujen analysoimiseen. 32 analysoidussa julkaisussa valtanarratiiveiksi muodostui selkeästi joko Luigi Mangionen syytösten tai hänen itsensä puolustaminen tai jopa näiden ihannointi. Aineistosta nousi kolme ensisijaista narratiivia: Vallitsevaa yhteiskuntajärjestystä kyseenalaistavat narratiivit, vaihtoehtoiset tapahtumien kulun narratiivit sekä empatian ja ymmärryksen narratiivit. Ilmennyt ihannointi on yhteydessä taustalla olevaan metanarratiiviin tasa-arvon periaatteista ja antikolonialismista. Amerikkalaista yhteiskuntaa syytetään systemaattisesta epätasa-arvoisuudesta, joka vieläkin estää sitä toimimasta täysin reilusti ja tasapuolisesti. Metanarratiivin ja vallitsevan narratiivin käsitteitä ei tule sekoittaa keskenään. Metanarratiivit ovat taustalla toimivia yhteiskunnallisia narratiiveja, jotka perustelevat pienempien narratiivien olemassaoloa ja tapaa muodostua (Lyotard, 1986, s. 34). Postausten volyyminä sekä systemaattisella satunnaisotanta varmistetaan, että kyseessä ei ole vain yksittäisistä huudoista tyhjiössä vaan enemmistön mielipiteestä.

Aineiston analyysistä nousi selkeästi yhdysvaltalaiselle yhteiskunnalle ominainen skeptismi virallisia instituutioita, varsinkin journalistista mediaa kohtaan. Sosiaalisen median narratiivit rakentuvatkin sen varaan, että niissä valtaapitäviä, yhteiskunnallista valtapeliä sekä vallan tasapainotusta kyseenalaistetaan antaumuksella. Mangione asemoidaan ensisijaisesti tämän valtapelin uhrina, sillä hänen toimintansa nähtiin suuremman yleisön intressin puolustamisena, joka lopulta johti hänen omaan perikatoonsa oikeusjärjestelmän hampaissa. Kaikki tämä korostaa hänen asemaansa marttyyrinä. Toisaalta sosiaaliseen median julkaisuissa Mangionen tarina esitetään teon raakuudesta huolimatta myös symbolisena esimerkkinä siitä, kuinka järjestelmä lopulta tukahduttaa vastarinnan ja rankaisee niitä, jotka asettuvat sitä vastaan.

Seuraavaksi analysoimme jokaisen 32 julkaisua kolmen havaitsemamme sosiaalisen media päänarratiivimme kautta ja syvennymme siihen, millaisilla tavoilla ne ilmenevät niissä. Analyysitapa on sama kuin journalistisen median aineistossa.

5.2.1 Empatian ja ymmärryksen narratiivit

Empatia ja ymmärrys Mangionea kohtaan ovat vahvasti esillä sosiaalisessa mediassa. Empatia häntä kohtaan heijastuu muun muassa siinä, että häntä pyritään humanisoimaan raa'asta teostaan huolimatta (esimerkki 12). Tämä humanisointi tapahtuu esimerkiksi jakamalla kuvia ja videoita hänestä hyvin pukeutuneena ja toimimassa kohteliaasti.

(12) Luigi Mangione saying “thank you” to the police officer who held the door for him. (@BuzzingPop, 23.12.2024)

Ymmärrys näkyy myös siinä, että ihmiset rohkaisevat toisiaan tukemaan Mangionea ja jakavat omia huonoja kokemuksiaan vakuutusyhtiöistä solidaarisuudenosoituksena häntä kohtaan (esimerkki 13). Tämä kollektiivinen kokemusten jakaminen luo yhteisöllisyyttä ja vahvistaa käsitystä siitä, että rakenteellinen epäoikeudenmukaisuus koskettaa suurta osaa amerikkalaisista.

(13) This is why Luigi Mangione is viewed as a hero. (@KimIversonShow, 21.12.2024)
(uudelleenjulkaisu videosta, jossa syöpäpotilas puhuu saamastaan korvaamattajättämispäätöksestään)

Mangionen saama sympatia ja tuki täten kertovat ihmisten kasvavasta halusta kyseenalaistaa vallan rakenteita ja puolustaa kansalaisten oikeuksia. Aiheen kommentoijat tuskin itse olisivat valmiita yhtä radikaaliin tekoon, mutta heidän antamansa empatia osoittaa, että he kokevat Mangionen toiminnan jollain tasolla hyväksyttäväksi vastaukseksi kokemalleen epäoikeudenmukaisuudelle.

5.2.2 Vaihtoehtoiset tapahtumien kulkua kuvaavat narratiivit

Virallisten lähteiden tapahtumankulkua kyseenalaistetaan sosiaalisen median aineistossa runsaasti. Myös Mangionen syyllisyyden olettamusta haastetaan ja tapahtumien lähtökohdille haetaan vaihtoehtoisia syitä. Suuri osa näistä vaihtoehtoisista narratiiveista

on salaliittoteorioita, ajoittain huumorilla, toisinaan totisesti esitettynä. Näihin sisältyy kertomuksia aina viranomaisten aivopesusta Mangionen salaisiin poliittisiin kytköksiin sekä yleisempään ihmettelyyn ja kyseenalaistukseen sattumanvaraisista yhtäläisyyksistä (@sam_de_leon, 10.12.2024; @ShadowofErza, 10.12.2024a; @ShadowofErza, 10.12.2024b; @uncledoomer, 10.12.2024). Jopa niissä julkaisuissa, joissa myötäiltiin virallista juonenkulkua, kyseenalaistettiin toisia aspekteja tapahtumien kulusta, kuten Mangionen mielentilaa (esimerkki 14). Virallisen tapahtumankulun kyseenalaistamista kokonaan tai osittain ilmenee kattavasti aineistossa, joka rakentaa X:n sisällä laajempaa vallitsevaa narratiivia siitä, ettei Mangionen tapaus ole kaikkea sitä, mitä siitä annetaan tietää.

(14) - He said he has no drug or mental health problems that the court needs to hear about. (lol!) (@AutismCapital, 10.12.2024)

5.2.3 Yhteiskuntajärjestystä kyseenalaistavat narratiivit

Sosiaalisen median aineistossa korostuivat erityisesti vastanarratiivit, jotka kyseenalaistavat journalistisen median luomaa, vallitsevaa yhteiskuntajärjestystä oikeuttavaa narratiivia. Monessa julkaisussa nousee vahvasti esille usko, että korruptoitunut järjestelmä on huijannut Mangionea ja että hänen reaktionsa oli aiheellinen yritys puolustaa tavallisen amerikkalaisen oikeuksia (esimerkki 15). Tätä narratiivia rakennetaan erityisesti luokkatietoisuuden kautta.

(15) It's important to keep in mind that the vast majority of people who are suggesting Luigi Mangione is the bad guy, including the pundit class, are extremely fucking rich. They all share the same class position as Brian Thompson, not YOU (@LolOverruled, 13.12.2024)

Tästä syystä sosiaalisen median yleisö hahmottaa Mangionen marttyyrinä, jota vastavasti journalistinen media yrittää, kuten todettu, maalata sairaalloiseksi ja epäeettiseksi toiminnaksi. Myös yhteiskuntajärjestelmän, erityisesti tuomioistuinlaitoksen, toiminta

nähdään laajan yleisön silmissä korruptoituneena ja jäävinä (esimerkki 16). Tämä epäluottamus huokuu jatkuvasti läpi.

(16) Luigi Mangione's pre-trial judge is married to a former Pfizer executive and holds between \$50,000 and \$100,000 in stock in other healthcare industry companies, according to a shocking report (@thedailybeast, 23.12.2024)

Myös journalistisen median nähdään olevan osa tätä korruptiota, sillä niiden uskotaan salaavan Mangionen sanomaa. Tähän viittaa myös itsenäinen journalisti Ken Klippenstein (@kenklippenstein, 11.12.2024; @kenklippenstein, 20.12.2024) julkaisuissaan. Hän siis toimii ikään kuin ilmiantajana, jonka auktoriteettia lisää se, että hän on journalisti ja tietää täten journalistisen median toimintamallin hyvin. Nämä asiat antavat jo valmiiksi tapaukseen skeptisesti suhtautuville lisää perusteita epäillä järjestelmän puolueettomuutta.

5.3 Erot tutkimusaineistojen välisissä narratiiveissa

Molemmilla medioilla on omat affordanssit sekä medialogiikat, jotka vaikuttavat siihen, miten ja mistä kerrotaan. Näiden rajoitteiden lisäksi kunkin käyttäjä, toimittajan, sekä mediatalon poliittiset ja ideologiset asenteet vaikuttavat kertomuksiin. Journalistinen media tiedostaa heihin usein heijastetun objektiivisuuden ihanteen: Uusi tieto uutisoidaan ikään kuin se olisi pelkkää faktaa. Tämä luo luotettavuutta narratiiviin ja vahvistaa sen asemaa. X-aineistossa taas kyseenalaistetaan käsitystä yksittäisistä faktoista ja niistä ilmoittavista tahoista. Laaja-alainen skeptismi siitä mitä tapahtui, miksi ja mitä siitä pitäisi ajatella hehkuu sosiaalisen median julkaisuista. Voimakas vastakkainasettelu tässä aspektissa saattaa osittain pohjautua luottamuspulaan instituutioita kohtaan sekä eroon yksityisen mielipiteen ja laajempien organisaatioiden poliittisten linjausten välillä. Huomasimme myös, että journalistinen media usein suorasti ja epäsuorasti puolustaa vallitsevaa järjestelmää ja sen sisällä toimivia vakuutusyhtiöitä sekä kritisoi Mangionea ja tätä kohtaan myötätuntoa kokevia ihmisiä. Silloinkin kun journalistisessa mediassa otetaan

kansalaisten ongelmat ja pahoinvointi huomioon, pyritään iskua pehmentämään argumenteilla parhaansa yrittävistä yrityksistä ja sillä, ettei yksi yritys voi korjata järjestelmää. Sosiaalisessa mediassa taas Mangionea puolustettiin jopa sinisilmäisesti. Narratiiveja rakennettiin tämän syyttömyyden, sankariuden tai marttyyrin olemuksen ympärille. Julkaisut eivät korostaneet teon kylmäverisyyttä, epäinhimillisyyttä tai moraalittomuutta kuten journalistinen media, vaan sen sijaan kertomusten lähtökohtana oli Mangionen olosuhteiden ymmärtäminen ja niiden kautta tarinan kertominen.

6 Johtopäätökset

Tutkimuksessa analysoimme Luigi Mangionesta esiintyviä narratiiveja journalistisen ja sosiaalisen median aineistoista. Tutkimuksemme hypoteesi osoittautui todeksi, sillä journalistisen median aineistossa Mangionen syyllisyyttä oletettiin ja hänen kannattajiaan kuvattiin moraalittomina fanaatikkoina. Sosiaalisen median aineistossa taas empatia Mangionea kohtaan ja vallitsevan yhteiskuntajärjestyksen kyseenalaistaminen tulivat esille. Sosiaalisen median julkaisut pohjautuivat suurilta osin juuri journalistisen median luoman kuvan kritisointiin, vaikka sitä ei välttämättä tunnustettu tai käsitelty suoraan.

Journalistisen ja sosiaalisen median aineistojen välillä oli nähtävissä jatkuvaa vuorovai-
kutusta. Journalistisissa artikkeleissa hyödynnettiin sosiaalisen median julkaisuissa esiin-
tyviä reaktioita niin sensaatiomaisuuden lisäämiseksi kuin niiden välittämien mielipitei-
den hylkäämiseksi. Samalla tavalla sosiaalisen median julkaisut ovat synergias-
sa journalistisen median kanssa, sillä niiden kritiikki kohdistuu suoraan sen tuottamaan sisältöön.
Tutkimuksemme täydentää jatkuvasti kasvavaa aineistoa, joka tukee median hybri-
disyyttä. Tutkimuksemme osoittaa meitä Valaskiven ja Robertsonin (2022) muotoilemiin
episteemisiin kiistoihin, joissa totuuden muodostaminen ja sen vakaus ovat yhä epävar-
mempia ja haastetumpia. Valaskivi ja Robertson korostavat, että populismi ja polarisaa-
tio ovat keskeisiä vaikuttajia tämän hybridisen mediaympäristön uuden piirteen muo-
dostumisessa. Haluamme kuitenkin lisätä tähän keskusteluun uudeksi näkökulmaksi kiih-
tyneen sensaatiomaisuuden, jonka uskomme olevan aiemmin havaittua merkittävä-
mässä roolissa. Lopulta kyse ei siis ole vain yhdestä rikostapauksesta, vaan laajemmasta
ilmiöstä, jossa kamppaillaan siitä, kenellä on valta määrittää moraalisesti ja yhteiskun-
nallisesti hyväksyttävät totuudet 2020-luvulla.

Tutkimuksemme on vain pieni esimerkki käyttämistämme metodeista ja rajallisen aineis-
ton vuoksi esittämämme havaintojen yleistäminen ei ole täysin luotettavaa. Narratiivi-
nen tutkimus voi kuitenkin antaa paljon uusia näkökulmia totuuden muodostumiseen
hybridisessä mediajärjestelmässä. Uskomme menetelmillä olevan pysyvä paikka aihepii-
rin jatkotutkimuksessa laajemmin saman aiheen tai uusien mediailmiöiden tiimoilta.

Aineistoluetelo

- Autism Capital [@AutismCapital] (2024, 10. joulukuuta). *CNN presents new facts on Luigi Mangione: - The judge asked him about his identity. He confirmed that Luigi Mangione is* [video]. Noudettu 5.3.2025 osoitteesta <https://x.com/AutismCapital/status/1866280576707346709>
- Breuninger, K. (2024, 10. joulukuuta). UnitedHealthcare CEO killing: Luigi Mangione called Unabomber ‘revolutionary’. CNBC. Noudettu 4.3.2025 osoitteesta <https://www.cnbc.com/2024/12/09/luigi-mangione-unitedhealthcare-ceogoodreads.html?&qsearchterm=Luigi%20mangione>
- Buzzing Pop [@BuzzingPop] (2024, 23. Joulukuuta). *Luigi Mangione saying “thank you” to the police officer who held the door for him* [video]. Noudettu 5.3.2025 osoitteesta <https://x.com/BuzzingPop/status/1871227615966859520>
- Conklin, A. (2024, 19. joulukuuta). “UnitedHealthcare CEO murder: Death penalty on the table for suspect Luigi Mangione who faces federal charges”. *Fox News*. Noudettu 4.3.2025 osoitteesta <https://www.foxnews.com/us/unitedhealthcare-ceo-murder-suspect-luigi-mangione-faces-new-york-extradition-after-ending-fight>
- Doomer [@uncleDoomer] (2024, 10. joulukuuta). *let me get this straight: >united has massive breach >they hire palo alto to investigate >nancy pelosi buys call options* [kuva]. Noudettu 5.3.2025 osoitteesta <https://x.com/uncleDoomer/status/1866497861799792815>
- Elassar, A., Tucker, E., Scannell K. & Bailey, C. (2024, 23. joulukuuta). Luigi Mangione, CEO killing suspect, pleads not guilty to state terror and murder charges. *CNN*. Noudettu 4.3.2025 osoitteesta <https://edition.cnn.com/2024/12/23/us/luigi-mangione-arraignment-new-york>
- Gilbert, D., George, O. & Gowen, A. (2024, 11. joulukuuta). Severe pain shaped UnitedHealth CEO slaying suspect’s view of health system. *The Washington Post*. Noudettu 4.3.2025 osoitteesta <https://www.washingtonpost.com/business/2024/12/11/luigi-mangione-back-pain-healthcare-shooting/>
- Gowen, A., Diamond, D. & Torbati, Y. (2024, 15. joulukuuta). Before shooting, Brian Thompson worried about UnitedHealth’s negative image. *The Washington Post*.

- Noudettu 4.3.2025. osoitteesta <https://www.washingtonpost.com/business/2024/12/15/unitedhealth-brian-thompson-shooting-luigi-mangione/>
- Hellgren, M. (2024, 10. joulukuuta). Luigi Mangione's ex-roommate details relationship with Maryland native, healthcare CEO murder suspect. *CBS News*. Noudettu 4.3.2025 osoitteesta <https://www.cbsnews.com/baltimore/news/who-is-luigi-mangione-former-roommate-details-health-concerns-and-conversations/?intcid=CNM-00-10abd1h>
- Katersky, A., Shapiro, E., Nalty, A., Pezenik, S. & Margolin, J. (2024, 14. joulukuuta). UnitedHealthcare CEO killing latest: Veteran former prosecutor to represent Luigi Mangione in New York. *ABC News*. Noudettu 4.3.2025 osoitteesta <https://abcnews.go.com/US/unitedhealthcare-ceo-killing-latest-luigi-mangione/story?id=116713658>
- Katersky, A. (2024, 17. joulukuuta). UnitedHealthcare CEO killing latest: Luigi Mangione charged with first-degree murder as terrorism in New York. *ABC News*. Noudettu 4.3.2025 osoitteesta <https://abcnews.go.com/US/unitedhealthcare-ceo-killing-latest-luigi-mangione-expected-waive/story?id=116822291>
- Ken Klippenstein [@kenklippenstein] (2024, 11. joulukuuta). *I queried the New York Times, Washington Post, CNN and NBC to at least give them a chance to make.* Noudettu 5.3.2025 osoitteesta <https://x.com/kenklippenstein/status/1866633292671259062>
- Ken Klippenstein [@kenklippenstein] (2024, 20. joulukuuta). *I've just been informed that the New York Times has privately confirmed the authenticity of the Luigi Mangione manifesto I* [kuva]. Noudettu 5.3.2025 osoitteesta <https://x.com/kenklippenstein/status/1869949673047285890>
- Kim Iversen [@KimIversenShow] (2024, 21. joulukuuta). *This is why Luigi Mangione is viewed as a hero* [uudelleenjulkaisu]. Noudettu 5.3.2025 osoitteesta <https://x.com/KimIversenShow/status/1870565902263198177>
- Lolo [@LolOverruled] (2024, 13. joulukuuta). *It's important to keep in mind that the vast majority of people who are suggesting Luigi Mangione is the bad.* Noudettu 5.3.2025 osoitteesta <https://x.com/LolOverruled/status/1867414770930069635>

- Lozano, A. V., Silva, D. & Arkin, D. (2024, 14. joulukuuta). After his disappearance, Luigi Mangione re-emerged as the suspect in a high-profile killing. Those who knew him are dazed. *NBC News*. Noudettu 4.3.2025 osoitteesta <https://www.nbcnews.com/news/us-news/luigi-mangione-disappeared-before-thompson-shooting-rcna183996>
- Reiss, A. & Li, D. K. (2024, 23. joulukuuta). Luigi Mangione pleads not guilty to N.Y. state charges in killing of UnitedHealthcare CEO. *NBC News*. Noudettu 4.3.2025 osoitteesta <https://www.nbcnews.com/news/us-news/luigi-mangione-pleads-not-guilty-killing-unitedhealthcare-ceo-new-york-rcna185215>
- Ruiz, M. (2024, 17. joulukuuta). "Could UnitedHealthcare CEO murder suspect Luigi Mangione face death penalty?". *Fox News*. Noudettu 4.3.2025 osoitteesta <https://www.foxnews.com/us/could-unitedhealthcare-ceo-murder-suspect-luigi-mangione-face-death-penalty>
- Sam deleon [@sam_de_leon] (2024, 10. joulukuuta). *Internet sleuths what is the significance of the number 286 in this Luigi Mangione case? Breloom is the 286th Pokémon* [kuva] [uudelleenjulkaisu]. Noudettu 5.3.2025 osoitteesta https://x.com/sam_de_leon/status/1866406413507166607
- Shadow of Erza [@ShadowofErza] (2024a, 10. joulukuuta). *Luigi Mangione seemed to have it all before vanishing from his social circle. An heir to a prominent resort chain* [kuva]. Noudettu 5.3.2025 osoitteesta <https://x.com/ShadowofErza/status/1866326058804396435>
- Shadow of Erza [@ShadowofErza] (2024b, 10. joulukuuta). *Nancy Pelosi and her brother, Thomas D'Alesandro III, are connected to Luigi Mangione, the murder suspect in the death of* [kuva]. Noudettu 5.3.2025 osoitteesta <https://x.com/ShadowofErza/status/1866561871446180239>
- The Daily Beast [@thedailybeast] (2024, 23. joulukuuta). *Luigi Mangione's pre-trial judge is married to a former Pfizer executive and holds between \$50,000 and \$100,000 in stock* [Linkki]. Noudettu 5.3.2025 osoitteesta <https://x.com/thedailybeast/status/1871304466487472175>

Tucker, E. (2024, 20. joulukuuta). How Luigi Mangione's notebook helped federal prosecutors build their case and what's next as he faces mounting charges. *CNN*. Nou-dettu 4.3.2025 osoitteesta <https://edition.cnn.com/2024/12/20/us/luigi-mangione-notebook-trial-whats-next/index.html>

Lähteet

- Aldrete, M., Taşkale, N., Rivera Ramirez, E., & Gil Vera, V. D. (2024). *Media representations of femicide. A systematic review of literature in English and Spanish*. *Annals of the International Communication Association*, 48(3), (s. 219–236). <https://doi.org/10.1080/23808985.2024.2336924>
- Altheide, D. L. (2013). *Media Logic, Social Control, and Fear*. *Communication theory*, Vol.23 (3), (s. 223–238). <https://doi.org/10.1111/comt.12017>
- Al-Quran, M. W. M. (2022). Traditional media versus social media: challenges and opportunities. *Technium: Romanian Journal of Applied Sciences and Technology*, 4(10), (s. 145–160). <https://doi.org/10.47577/technium.v4i10.8012>
- Brown, D. K., Harlow, S., García-Perdomo, V., & Salaverría, R. (2018). *A new sensation? An international exploration of sensationalism and social media recommendations in online news publications*. *Journalism*, 19(11), (s. 1497–1516). <https://doi.org/10.1177/1464884916683549>
- Chadwick, A. (2011). The Political Information Cycle in a Hybrid News System: The British Prime Minister and the “Bullyinggate” Affair. *The international journal of press/politics*, 16(1), (s. 3–29). <https://doi.org/10.1177/1940161210384730>
- Craig, D. (2006). *The Ethics of the Story: Using Narrative Techniques Responsibly in Journalism*. Rowman & Littlefield Publishers.
- Figueiredo, C., & Bolaño, C. (2017). Social Media and Algorithms: Configurations of the Lifeworld Colonization by New Media. *The International Review of Information Ethics*, 26. <https://doi.org/10.29173/irie277>
- Freeman, M. (2015). Narrative as a Mode of Understanding: Method, Theory, Praxis. Teoksessa De Fina A. & Georgakopoulou A. (toim.), *The Handbook of Narrative Analysis* (s. 21–37). Wiley Blackwell.
- Ge, Y. (2015). Sensationalism in media discourse: A genre-based analysis of Chinese legal news reports. *Discourse & Communication*, 10(1), (s. 22–39). <https://doi.org/10.1177/1750481315602395>

- Gómez-Zar4, D., Boon, M.L., & Birnbaum, L. (2018). Who is the Hero, the Villain, and the Victim?: Detection of Roles in News Articles using Natural Language Techniques. *Proceedings of the 23rd International Conference on Intelligent User Interfaces*. <https://doi.org/10.1145/3172944.3172993>
- Goossens, I., Jordan, M., & Nicholls, T. (2021). #AbolishNCR: A Qualitative Analysis of Social Media Narratives around the Insanity Defense. *Canadian Journal of Criminology and Criminal Justice*. 63:2, (s. 46–67). <https://doi.org/10.3138/cjccj.2020-0019>
- Grabe, M. E., Zhou, S., & Barnett, B. (2001). *Explicating Sensationalism in Television News: Content and the Bells and Whistles of Form*. *Journal of Broadcasting & Electronic Media*, 45(4), (s. 635–655). https://doi.org/10.1207/s15506878jobem4504_6
- Gramsci, A. (1971). *Selections from the prison notebooks of Antonio Gramsci* (Toim. Nowell-Smith, G. & Hoare, Q.). International Publishers. ISBN: 9780717803972
- Heikkinen, H. L. T. (2018). Kerronnallinen tutkimus. Teoksessa R. Valli (toim.), *Ikkunoita tutkimusmetodeihin 2. N4k4kulmia aloittelevalle tutkijalle tutkimuksen teoreettisiin l4ht4kohtiin ja analyysimenetelmiin* (s. 170–187). PS-kustannus. ISBN: 9789524518758
- Herman, E. S., & Chomsky, N. (2002). *Manufacturing consent: the political economy of the mass media*. Pantheon Books. ISBN: 9780375714498
- Hyv4rinen, M. (2008). Analyzing narratives and story-telling. Teoksessa P. Alasuutari, L. Bickman, J. Brannen (Toim.) *The SAGE Handbook of Social Research Methods*. SAGE Publications Ltd. (s. 447–460) <https://doi.org/10.4135/9781446212165>
- Hyv4rinen, M., Hatavara, M. & Rautajoki, H. (2021). *Positioning with master and counter-narratives*. *Narrative Inquiry*, 31(1), (s. 97–125). <https://doi.org/10.1075/ni.20014.hyv>
- H4nninen, V. (2018). Narratiivisen tutkimuksen k4yt4nt4j4. Teoksessa R. Valli (toim.), *Ikkunoita tutkimusmetodeihin 2. N4k4kulmia aloittelevalle tutkijalle tutkimuksen teoreettisiin l4ht4kohtiin ja analyysimenetelmiin* (s. 188–208). PS-kustannus. ISBN: 9789524518758

- Intravia, J., Wolff, K.T., Paez, R. ja muut, (2017). Investigating the relationship between social media consumption and fear of crime: A partial analysis of mostly young adults. *Computers in Human Behavior*. (s. 158–168). <https://doi.org/10.1016/j.chb.2017.08.047>
- Jerin, R. & Fields, C. (1995). Murder and Mayhem in USA Today: A Quantitative Analysis of the National Reporting of States' News. Barak, G. (toim.) *Media, Process, and the Social Construction of Crime: Studies in Newsmaking Criminology (1st ed.)*. Routledge. <https://doi.org/10.4324/9780203726761>
- Jewkes, Y. (2015). *Media and Crime*. SAGE Publications Ltd. ISBN: 1446272532
- Kakkuri-Knuuttila, M. & Ylikoski, P. (1998). Merkitys ja Tulkinta. Teoksessa *Argumentti ja kritiikki: Lukemisen, keskustelun ja vakuuttamisen taidot*. Gaudeamus. ISBN: 9789516627383
- Kitchens, B., Johnson, S. L., & Gray, P. (2020). Understanding Echo Chambers and Filter Bubbles: The Impact of Social Media on Diversification and Partisan Shifts in News Consumption. *MIS quarterly*, 44(4), (s. 1619–1649). <https://doi.org/10.25300/MISQ/2020/16371>
- Klippstein, K. (2024, 10. joulukuuta). *Exclusive: Luigi's Manifesto*. Substack. Noudettu 10.2.2025 osoitteesta: <https://www.kenklippenstein.com/p/luigis-manifesto>
- Lewis, S. C. (2019). Lack of trust in the news media, institutional weakness, and relational journalism as a potential way forward. *Journalism*, 20(1), (s. 44–47). <https://doi.org/10.1177/1464884918808134>
- Lieblich, A., Tuval-Mashiach, R., & Zilber, T. (1998). *Narrative research: Reading, analysis, and interpretation*. Sage Publications, Inc.
- Lingaas, C., & Bartoszko, A. (2024). "Dangerous Individuals": Erasing or Enhancing Genocidal Perpetrators in Social Media GIFs. *Journal of Genocide Research*, 26(4), (s. 418–440). <https://doi.org/10.1080/14623528.2023.2205685>
- Lyotard, J. F. (1986). *The postmodern condition: A report on knowledge*. Manchester University Press. ISBN: 9780719014543

- Mahmoudi, A., Jemielniak, D. & Ciechanowski, L. (2024). Echo Chambers in Online Social Networks: A Systematic Literature Review, *IEEE Access*, 12, (s. 9594–9620).
<https://doi.org/10.1109/ACCESS.2024.3353054>
- Marx, K., & Engels, F. (1998). *The German ideology*. Prometheus Books. ISBN: 9781573922586
- Mason, L. A. (2016) Cross-Cutting Calm: How Social Sorting Drives Affective Polarization. *Public Opinion Quarterly*, 80(1), (s. 351–377).
<https://doi.org/10.1093/poq/nfw001>
- McLuhan, M. (1984). *Ihmisen uudet ulottuvuudet*. WSOY. ISBN: 9510128171
- Melki, M. & Sekeris, P. (2019). Media-driven polarization. Evidence from the US. *Economics*, 13(1). <https://doi.org/10.5018/economics-ejournal.ja.2019-34>
- Mortensen, M. (2015). Conflictual Media Events, Eyewitness Images, and the Boston Marathon Bombing (2013). *Journalism Practice*, 9(4), (s. 536–551).
<https://doi.org/10.1080/17512786.2015.1030140>
- Näsi, M., Tanskanen, M., Kivivuori, J., Haara, P., & Reunanen, E. (2021). *Crime News Consumption and Fear of Violence: The Role of Traditional Media, Social Media, and Alternative Information Sources*. *Crime & Delinquency*, 67(4), (s. 574–600).
<https://doi.org/10.1177/0011128720922539>
- Neveu, E. (2014). Revisiting Narrative Journalism as One of The Futures of Journalism. *Journalism studies (London, England)*, 15(5), (s. 533–542).
<https://doi.org/10.1080/1461670X.2014.885683>
- Page, R. E. (2011). *Stories and social media: Identities and interaction*. Taylor & Francis Group. ISBN: 9780415889810
- Phelan, J. (2005). Narrative Judgments and the Rhetorical Theory of Narrative: Ian McEwan's Atonement. Teoksessa Phelan, J. & Rabinowitz P. J. (toim.) *A Companion to Narrative Theory*. (s. 322–336). <https://doi.org/10.1002/9780470996935.ch22>
- Phoenix, A. (2008). Analysing narrative contexts. In M. Andrews, C. Squire, M. Tamboukou (Toim.) *Doing narrative research* (s. 65–77). SAGE Publications, Ltd.,
<https://doi.org/10.4135/9780857024992>

- Prieto Curiel, R., Cresci, S., Muntean, C.I. ja muut (2020). Crime and its fear in social media. *Palgrave Commun*, 6(57). <https://doi.org/10.1057/s41599-020-0430-7>
- Pollak, J.M. and Kubrin, C.E. (2007) Crime in the News: How Crimes, Offenders and Victims Are Portrayed in the Media? *Journal of Criminal Justice & Popular Culture*, 14, (s. 59–83).
- Rosenberger, J. S., Dierenfeldt, R., & Ingle, H. (2021). *Media Consumption and Fear of Crime: Evidence of the Need for an Intersectional Approach*. *Victims & Offenders*, 18(4), (s. 691–714). <https://doi.org/10.1080/15564886.2021.1991069>
- Scrivner, C. (2021). The psychology of morbid curiosity: Development and initial validation of the morbid curiosity scale. *Personality and individual differences*, 2021-12, Vol.183 <https://doi.org/10.1016/j.paid.2021.111139>
- Sloan, L., Quan-Haase, A., & Georgakopoulou, A. (2016). Small stories research: A narrative paradigm for the analysis of social media. *The SAGE Handbook of Social Media Research Methods*, (s. 266–281). SAGE Publications Ltd, <https://doi.org/10.4135/9781473983847>
- Sodhi, A., Aguilar, N., Choma, D. E., Steve, J. M., Patton, D., & Crandall, M. (2020). *Social Media Representations of Law Enforcement within Four Diverse Chicago Neighborhoods*. *Journal of Contemporary Ethnography*, 49(6), (s. 832–852). <https://doi.org/10.1177/0891241620943291>
- Spruin, E., Canter, D., Youngs, D., & Coulston, B. (2014). *Criminal Narratives of Mentally Disordered Offenders: An Exploratory Study*. *Journal of Forensic Psychology Practice*, 14(5), (s. 438–455). <https://doi.org/10.1080/15228932.2014.965987>
- The People of the State of New York v. Luigi Mangione. (2024). *IND-75657-24/001*. New York Supreme Court. Noudettu 19.2.2025 osoitteesta https://iapps.courts.state.ny.us/webcrim_attorney/Detail?which=case&docketNumber=KjdG8Sv0W37JPvBbwdxZT7Sdy96dK4ezB7 PLUS ORfwPETg=&courtType=U&countyId=K4i18rFVPQh5HTQ/kUoO3Q==&docketId=ggXRWfWMhgdl1kMR PLUS hch9Q==&docket-

[Dseq=T/O1YN PLUS BG65HkOeqEnpAkw==&defendantName=MAN-GIONE,+LUIGI&county=&court=New+York+Supreme+Criminal+Court&recordType=U&recordNum=](https://www.courts.state.ny.us/recordsearch/recordsearch.jspx?Dseq=T/O1YN PLUS BG65HkOeqEnpAkw==&defendantName=MAN-GIONE,+LUIGI&county=&court=New+York+Supreme+Criminal+Court&recordType=U&recordNum=)

- van Dijck, J., & Poell, T. (2013). Understanding social media logic. *Media and communication (Lisboa)*, 1(1), 2, (s. 5–11). <https://doi.org/10.12924/mac2013.01010002>
- Valaskivi, K., & Robertson, D. G. (2022). Introduction: Epistemic contestations in the hybrid media environment. *Popular communication*, 20(3), (s. 153–161). <https://doi.org/10.1080/15405702.2022.2057998>
- Vettehen, P.H., Nuijten, K., & Beentjes, J. (2005). *News in an Age of Competition: The Case of Sensationalism in Dutch Television News, 1995–2001*. *Journal of Broadcasting & Electronic Media*, 49(3), (s. 282–295). https://doi.org/10.1207/s15506878jobem4903_2
- Vettehen, P. H., Nuijten, K., & Peeters, A. (2008). *Explaining Effects of Sensationalism on Liking of Television News Stories: The Role of Emotional Arousal*. *Communication Research*, 35(3), (s. 319–338). <https://doi.org/10.1177/0093650208315960>
- Vettehen, P. H., Zhou, S., Kleemans, M., D’Haenens, L., & Lin, T. T. C. (2012). *Competitive pressure and arousing television news: a cross-cultural study*. *Asian Journal of Communication*, 22(2), (s. 179–196). <https://doi.org/10.1080/01292986.2011.642394>
- Wiest, J. B. (2016). *Castling Cultural Monsters: Representations of Serial Killers in U.S. and U.K. News Media*. *Howard Journal of Communications*, 27(4), (s. 327–346). <https://doi.org/10.1080/10646175.2016.1202876>

Liitteet

Liite. Tapahtuman, tarinan ja narratiivin suhde havainnollistettuna soveltaen Hännisen muotoilua ja Phelan määritelmää (Hänninen 2018, Narratiivisen tutkimuksen käytäntöjä; Phelan, 2005, s. 2).

Kuvio. Tapahtuman, tarinan ja narratiivin suhde havainnollistettuna soveltaen Hännisen muotoilua ja Phelan määritelmää (Hänninen 2018, Narratiivisen tutkimuksen käytäntöjä; Phelan, 2005, s. 2).